

Nicolae VASILE

Glossă

(Viața)

*Credeai, și tu, că veșnic vei fi,
toate să ai, pe toți să-i poți iubi.
Vei munci, vei trăi cu un plan,
trăiești astăzi doar cu-n balsam.
Știi de toate, ai iubire de plai,
efort mult, mulțumire să n-ai.
Dar ai trăit, deși bani n-ai avut,
ai trudit, deși de carte-ai știut,
ai suferit de te miri c-ai putut.*

Cu rădăcini în vremuri adânci,
din aspri străbunici și bunici,
având părinți, muncitori, inimoși,
visând la zâne și feți frumoși,
venind din negura timpului,
trecând prin volbura vântului,
trăind intens, cu dorința de-a ști,
petrecând zgomotos, zi de zi,
credeai, și tu, că veșnic vei fi!...

Trecutul, însă, nu-i de ajuns,
mulți răsărit-au și toți au apus,
trecând prin viață fără de rost,
orice-au făcut și oriunde au fost,
multora le-a fost dificil ca să știe,
să facă totul cu har și iubire,
s-ajungă la țintă, la fericire.
O să-nveți tot ce se poate ști,
toate să ai, pe toți să-i poți iubi.

Dar nu ești singur pe lumea asta,
ai soacra, ai copiii, ai nevasta,
îți vor cere câte-n stele și-n lună,
ca să aibă o viață mai bună.
Te vei pune bine cu Domnul,
să ai de toate-n casă, ca omul,
multe vei face pentru a ști:
vei citi, vei gândi, an de an,
vei munci, vei trăi cu un plan.

În vârtejul vieții, când ești,
nu mai ai timp pentru povești,
pentru plăceri și baliverne,
nu vei mai petrece la taverne.
Vai de tine și de viața ta,
de crezi că este mai bine așa!
Singur acasă, fără niciun haram,
doar ceai, pâine, ceva salam,
trăiești astăzi doar cu-n balsam.

Chiar nu mai știe nimeni ce faci,
toți pot să creadă că te prefaci,
că ți-a pus sechestru nevasta,
sau nu mai ești pe lumea asta!
Ce este, oare, de capul tău,
mai l-ai sau ți l-a luat Dumnezeu?
Scrii multe, ideile ți se țin scai,
știință, poezie, sunt tot ce ai,
știi de toate, ai iubire de plai.

Poate, făcând și altceva,
cursul vieții se va schimba?
Există idei și proiecte,
programe foarte concrete,
unele, chiar sunt deștepte.
Ai încercat de toate în zadar,
ai luat-o ca la abecedar,
n-ai găsit tocmai ce căutai:
efort mult, mulțumire să n-ai.

Poate că ești un ghinionist,
nu fii însă chiar așa trist,
toate veni-vor la timpul lor,
ba unul, ba altul, încetișor.
Exemple sunt chiar multe,
pentru cine vrea s-asculte.
Ai gândit și-ai tot gândit,
rezultatul nu ți-a convenit,
dar ai trăit, deși bani n-ai avut.

Din viață, poți multe să iei,
știință, artă, alte câte vrei,
ce crează niște mici Dumnezei.
Și iubirea te prinde-n mrejele ei.
Toate brațele-ți sunt deschise,
îmbiindu-te spre o lume de vise.
Înțelegi acum, în sfârșit,
că ești chiar un om împlinit?
Ai trudit, deși carte-ai știut.

Toate-n viață au un trecut,
nu pentru toți la fel de plăcut,
unii, poate, au avut rezultat,
pe alții însă valurile i-au luat.
Poti spune, la final, neîndoit,
fără de teama de-a fi greșit:
te-ai născut, ai crescut,
ai citit, ai trăit, ai muncit mult,
ai suferit de te miri c-ai putut.

*Ai suferit de te miri c-ai putut,
ai trudit, deși carte-ai știut,
dar ai trăit, deși bani n-ai avut.
Efort mult, mulțumire să n-ai,
știi de toate, ai iubire de plai.
Trăiești azi doar cu-n balsam,
vei munci, vei trăi cu un plan,
toate să ai, pe toți să-i poți iubi,
credeai, și tu, că veșnic vei fi!*